

Operator de date cu caracter personal nr.3727

Dosar nr. 1636/122/2012

R O M Ȃ N I A
TRIBUNALUL GIURGIU
SECȚIA CIVILĂ

SENTINȚA CIVILĂ Nr. 40/2013
Ședința publică de la 21 Martie 2013

Completul compus din:
PREȘEDINTE Ion Cercel-Mareș
Grefier Marioara Puiu

Ministerul Public Parchetul de pe lângă Tribunalul Giurgiu , reprezentat de procuror
Apostu Adrian

Pe rol judecarea cauzei Civil privind pe reclamant ROVENȚU VIOREL și pe
pârât STATUL ROMÂN PRIN MINISTERUL FINANȚELOR, având ca obiect acțiune
în constatare .

La apelul nominal făcut în ședința publică au răspuns reclamantul ROVENȚU
VIOREL personal și asistat de avocat Mihuț Georgeta, consilier juridic Breazu
Monica pentru pârâtul STATUL ROMÂN PRIN MINISTERUL FINANȚELOR

Procedura legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefier , după care:

Avocat Mihuț Georgeta depune la dosar un set de acte și un D.V.D.

Consilier juridic Breazu Monica nu solicită termen să ia la cunoștință.

Nemai fiind cereri de formulat și nici excepții de ridicat, tribunalul constată
procesul în stare de judecată și acordă cuvântul în fond.

Apărătorul reclamantului având cuvântul solicită admiterea acțiunii așa cum a
fost formulată, având în vedere că s-a dovedit caracterul politic al acțiunii.

În conexiune cu punctul 1, folosind ocazia analizării dosarelor ca vor fi puse
la dispoziție conform art. 4 al.2 al Legii 221 să se constate că pe lângă caracterul
politic al condamnărilor și aspectul conex că au fost date cu încălcarea legii. Sunt
amintiri neplăcute din acele vremuri când autoritățile comuniste împreună cu
securitatea au exercitat om permanentă teroare asupra cetățenilor țării drepturilor și
libertăților lor fundamentale.

Există act care atestă să s-a atentat la viața președintelui Ceaușescu , autorul moral fiind profesorul Volcinski care a organizat atentatul, precum și depozitia celor doi martori , primul fiind și el condamnat , iar cel de-al doilea nu a avut nici un interes , au considerat moral să-l ajute . Nu s-a recunoscut că furtul de arme a fost pentru atentat întrucât se pedepsea cu moartea.

În înscrisul depus se vorbește despre eveniment ca fiind singurul atentat la viața lui Ceaușescu , iar modalitatea în care a fost condamnat a avut legătură cu adevăratul motiv , adică cel cu caracter politic.

Apărătorul părătei având cuvântul lasă la aprecierea instanței soluția ce se va da cu privire la sentința penală nr. 63, iar cu privire la faptele săvârșite după 1991, solicită respingerea .

Reprezentantul Parchetului având cuvântul solicită respingerea în totalitate a acțiunii, având în vedere că reclamantul a săvârșit fapte de drept comun care sunt sancționate și astăzi , restul sunt supoziții . Consideră că nu poate fi dovedit că a fost un atentat politic

INSTANȚA

Asupra cauzei civile de față :

La data de 11.06.2012, pe rolul acestei instanțe, a fost înregistrată sub nr. 1636/122/2012, cererea de chemare în judecată formulată de reclamantul Viorel Roventu, în contradictoriu cu Statul Român reprezentat de ministrul finanțelor prin care a solicitat constatarea caracterului politic al condamnării la moarte(comutată la 25 ani închisoare prin Decretul Președintelui României nr. 124/1984) pe care a suferit-o în baza sentinței penale nr. 63/12.10.1983, definitivă prin decizia nr. 63/12.10.1983, definitivă prin decizia nr. 70/27.10.1983 a Tribunalului Suprem - Secția Militară, pentru săvârșirea infracțiunilor de furt calificat în paguba avutului obștesc, cu consecințe deosebit de grave prevăzute de art. 208, 209 lit. a, e și g raportate la art. 224 alin 1 și 3 Cod penal.

În fapt, se arată că acuzațiile pentru care s-a pronunțat condamnarea au vizat însușirea prin efracție, în noaptea de 8/9 septembrie 1983, a două pistoale mitralieră cu muniția aferentă, de la postul de Miliție Osica de Sus, județul Olt.

Relevă reclamantul că de peste 20 de ani a semnalat justiției și opiniei publice împreună cu numiții Năstase Petre și Stanciu Nicolae, au fost condamnați pentru că au dorit să înfrunte, cu arma în mână conducătorul (executat pentru genocid , la 25.12.1989) regimului comunist încadrându-se astfel în prevederile Ordonanței

214/1999 (art. 2 alin 1 lit. c, introdus prin legea 568/2001, acțiunea de împotrivire cu arma și răsturnare prin forță a regimului comunist.

Se face o prezentare de reclamant a condamnărilor apreciate ca fiind cu caracter politic și a demersurilor sale judiciare pentru reconsiderarea acestora solicitându-se ca, prin sentința ce se va pronunța să se arate expres caracterul politic al condamnării suferite și că poate beneficia de drepturile prevăzute de legea 118/1990 și OUG 214/1999.

În continuare reclamantul arată că în anul 1981, a stabilit, prin profesorul Raul Volcinschi contactul cu un grup de intelectuali care plănuia răsturnarea regimului ceaușist, prin organizarea unui atentat împotriva tiranului.

În vederea executării acestui plan împreună cu Năstase Petrică și Stanciu Nicolae, în noaptea de 8/9 septembrie arată reclamantul că a intrat prin efracție în postul de Miliție Osica de Sus, județul Olt, de unde a sustras două pistoale mitralieră și muniția aferentă, urmând apoi hărțuirea acestora prin țară, până la capturarea acestuia din 29 septembrie 1983.

Mai arată reclamantul faptul că deși pe parcursul urmăririi s-a tras cu un număr uriaș de cartușe asupra acestora, totuși aceștia nu au făcut uz de arme, pentru că nu voiau să le folosească decât împotriva dictatorului.

După arestare, a urmat o anchetă nefirească, extrem de scurtă și violentă, pe parcursul căreia nu a mărturisit scopul pentru care furase cele două arme, sperând astfel a micșora furia și pedeapsa și că îi va proteja pe intelectualii cu care plănuiseră acțiunea revoluționară.

Condamnarea la moarte i-a fost modificată prin Decretul Prezidențial nr. 124/1984 la pedeapsa de 25 ani închisoare. În urma aplicării decretului de amnistie nr. 11 din 26 ianuarie 1988 arată reclamantul că i-a fost redusă pedeapsa la 12,5 ani, conform art. 2. Speriată de eliberarea acestora peste 6 ani procuratura militară a făcut contestație și a obținut decizia 41 din 31 mai 1988 a Tribunalului Județean Argeș, care schimba încadrarea la 20 ani conform art. 3 , ca și cum ar fi fost din nou condamnați la moarte.

La 22 decembrie 1989, reclamantul arată că se afla la penitenciarul Colibași. Fidel poziției sale anticomuniste , a participat la declanșarea revoluției în penitenciar, fără a agresa pe cineva.

După ce revolta acestora a fost oprită , cu asigurări că vor fi tratați civilizat, de noul regim democratic, a depus o sesizare, și autodenunțat adevăratele motive ale acțiunii din 1983, convins că va fi eliberat.

În același timp profesorii cu care plănuise atentatul au depus mărturia la GH.Robu.

În baza acestor revelații, acesta a făcut recurs extraordinar și a dispus eliberarea condiționată a acestora, în ciuda opoziției agresive a unor securiști.

Conducerea penitenciarului nu a dat curs deciziei de suspendare, încălcând legea, din comandă politică și pentru a le plăti polițe pentru atitudinea revoluționară din decembrie 1989.

Fiind ținuți ilegal ,captivi în penitenciar și necitați , nu au putut interveni în procesul din mai 1990, așa cum le permitea vechiul cod de procedură. Nici martorii nu au fost audiați, pentru că judecătorii militari au avut ordin să nu corecteze situația.

Deși pedeapsa cu moartea a fost abolită în ianuarie 1990 și mai târziu abrogată „ atingerea avutului obștesc” comunist, deși documentele arătau că nu existaseră consecințele deosebit de grave și mărturiile relevau adevăratul scop al furtului, reclamantul arată că a rămas închis, tocmai el , care încercase eliberarea țării, înainte ca regimul criminal să fie răsturnat. Nici cererile de grațiere nu l-au convins pe președintele Iliescu, care se afla la putere tocmai pentru că reușise ce aceștia doar au intenționat, , urmând să zacă încă 13 ani în temniță , din patriotism.

De asemenea, arată reclamantul că în timp ce cei mai răi criminali erau eliberați, acesta era expus unor condiții de detenție represivă, trebuind să aștepte insuportabil, pentru a se bucura de libertatea pe care o plătitese atât de scump.

Astfel, reclamantul arată că a evadat din demnitate, disperare și constrângere, într-o stare acută de necesitate, fiind apoi capturat și pus în lanțuri, chinuit în condiții de exterminare.

De-abia în anul 1999 s-a răspuns memoriilor depuse de către reclamant și de martorul Raul Volcinschi, organizator al complotului, prin grațierea tardivă a reclamantului de către președintele Constantinescu, fără însă a urma fireasca reabilitare și necesara reparație , deși în conferințele de presă și articolele de ziar și emisiuni tv , reclamantul a relevat publicului.

Mai arată reclamantul că nu a reușit să reintre în normalitate, fiind considerat” recidivist periculos” , nu și-a putut găsi un serviciu onorabil , fiind părăsit și de soție, din cauza condițiilor de viață proscrisă.

A trăit împreună, cu fiul său , din pensia CAP a mamei sale, nu a putut primi pensie, nici drepturi de deținut politic, pentru că nu a reușit să alcătuiască dosarul revizuirii, din cauza dispariției martorilor, pretențiilor financiare ale avocaților și blocării arhivelor.

Totodată, arată reclamantul că i s-a interzis copierea dosarelor sale, sau chiar accesul la ele, în numele "secretului de stat", astfel comuniștii și urmașii lor i-au distrus 30 de ani și solicită a i se face dreptate mai bine mai târziu, decât niciodată.

În drept, au fost invocate dispozițiile art. 1 al 3 și 4 și art. 4 alin 1 din legea 221/2009.

La dosarul cauzei au fost atașate , în copie următoarele înscrisuri:

Decizia nr. 70 /27.10.1983, adresa Procuraturii Generale nr. 19821/ 3429/1990 din 7.III. 1990, declarație, adresa nr. 0010120 din 06.08.1987, cu număr intrare 00154334/11.08.1987 a Inspectoratului Județean de Securitate Giurgiu adresată Departamentului Securității Statului Direcția a IV a cu atașament privind evaluarea informării și măsurii propuse formulate de persoana căreia i s-a repartizat lucrarea , cerere grațiere, articole de ziare filele 34-66 din dosar, transcriere interviu, sentința civilă nr 63/12.10.1983 a Tribunalului Militar Teritorial București, Istoria Serviciilor de protecție românești, declarații, Monitorul Oficial al României nr. 107/15.03.1999.

Au fost audiați martorii Năstase Petrică și Suru Șerban ale căror declarații au fost atașate la dosar.

Analizând actele și lucrările dosarului instanța constată întemeiată cererea reclamantului pentru considerentele ce se vor arăta în cele ce urmează.

Dispoziții legale aplicabile:

Art. 1 alin 3 și art. 4 din Legea 221/2009.

Potrivit acestor norme judiciare constituie condamnare cu caracter politic și condamnarea pronunțată în perioada 6 martie 1945- 22 decembrie 1989 pentru orice fapte prevăzute de legea penală, dacă prin săvârșirea lor s-a urmărit unul din scopurile prevăzute de art. 2 alin 1 din ordonanța de urgență 214/1999 privind acordarea calității de luptător în rezistența anticomunistă persoanelor condamnate pentru infracțiuni săvârșite din motive politice, persoanelor împotriva cărora au fost dispuse, din motive politice, măsuri administrative abuzive, precum și persoanelor care au participat la acțiuni de împotrivire cu arma și de răsturnare prin forță a regimului comunist instaurat în România, aprobată cu modificări și completări prin legea 568/2001 cu modificările și completările ulterioare.

Caracterul politic al condamnărilor prevăzute la alin. 3 se constată de instanța judecătorească în condițiile art. 4.

Art. 4 reglementează procedura de soluționare a unor asemenea cereri și stabilește instanța competentă să le dezlege.

Ordonanța nr. 214/1999 cu modificările și completările ulterioare, art. 2 alin 1 lit. c¹ „ constituie infracțiuni săvârșite din motive politice infracțiunile care au avut drept scop acțiunea de împotrivire cu arma și răsturnare cu forța a regimului comunist,„.

Faptele: Reclamantul dovedește că a fost condamnat la moarte pentru furtul , în asociere cu alte persoane, a două pistoale mitralieră, 8 încărcătoare pentru pistol mitralieră, 300 cartușe, 2 încărcătoare pentru pistol, două curele și două bucăți vergele , o bucată recul manevră pentru pistol mitralieră, o pereche cătușe și un sac mască de gaze, toate cu valoare de 8230, 68 lei, încadrat drept infracțiunea de furt calificat în paguba avutului obștesc cu consecințe deosebit de grave prevăzute de art. 208, 209 alin 1 și 3 Cod penal.

Această condamnare rezultă din sentința penală 63/12.10.1983 pronunțată de Tribunalul Militar Teritorial București, definitivă prin decizia penală 70/27.10.1983 pronunțată de Tribunalul Supem- Secția Militară.

Conform sentinței penale, judecătorul cauzei a pus consecințe deosebit de grave, ce calificau infracțiunea reținută, pe seama paralizării totale a activității postului de miliție afectat de furt, a pericolului creat pentru viața organelor de stat și liniștea publică și stânenirile importante aduse activității organelor de miliție din întreaga țară.

Potrivit art. 146 Cod penal, aplicabil la data faptelor, consecințele grave și deosebit de grave erau definite ca rezultat al faptelor infracționale care au produs mari pagube materiale, au avut repercursiuni asupra realizării planului de stat sau al unității, au produs o stânenire importantă a activității unității ori au cauzat alte asemenea urmări.

Alături de fapta pentru care reclamantul a invocat caracterul politic al condamnării prin sentința penală 63/12.10.1983 a Tribunalului Militar Teritorial București, s-au judecat și alte infracțiuni de drept comun, a căror săvârșire și mod de rezolvare acesta nu le contestă.

Înscrisurile conținând relatările unor persoane, cărora li s-a recunoscut caracterul politic al condamnării , aflate la dosar, așa cum sunt cele provenind de la Raul Volcinschi ,afirmă inițierea de către reclamant împreună cu această persoană a unei activități de împotrivire la adresa regimului comunist, ce ar fi trebuit să ia forma unui atentat la viața liderului politic al vremii Nicolae Ceaușescu.

Misiunea ce ar fi revenit reclamantului, în cadrul acțiunii ar fi fost cea de a procura arme de foc cu care să realizeze atentatul asupra căruia s-a căzut de acord.

Martorii audiați în cauză , unul participant la sustragerea armelor , afirmă că, reclamantul i-ar fi devoalat scopul acțiunii, la care a aderat și participat activ alături de încă o persoană, numitul Stanciu Nicolae; celălalt Suru Șerban, relatează că Raul Volcinski, în perioada anilor 1982-1983, i-a solicitat să găzduiască în București,, în zona Gării de Nord, persoane ce intenționau să părăsească țara, care, luând la cunoștință după 1990, de relatările despre proiectatul atentat, consideră că ar fi fost vorba de reclamant și ceilalți autori și, pe o asemenea temă, i-a adus reproșuri lui Raul Volcinski.

Cele două înscrisuri existente la dosar, provenind Departamentul Securității Statului confirmă veridicitatea afirmatei legături dintre Raul Volcinski și reclamant, fără însă ai caracteriza și conținutul.

Aceste înscrisuri pun în evidență că organele de securitate legau în mod direct acțiunea reclamantului de sustragere a armelor de foc, de o intenție de atentat și acțiuni violente, iar legătura cu Raul Volcinski făcea să fie suspectat de legături cu exteriorul.

Analizând starea de fapt, pe obiectul de interes invocat de reclamantul Roventu Viorel , în raport de dispozițiile legale aplicabile deja citate instanța constată următoarele:

Acțiunea reclamantului, alături de ceilalți participanți, de a sustrage două pistoale mitralieră de la un post de miliție, față de afirmatul atentat, intră în categoria actelor preparatorii, păstrând o distanță suficient de mare între proiect (intenție) și realizare ce o face inaptă de a pune în evidență un obiectiv clar, cert, rămânând astfel în sfera echivocului.

Ipoteza expusă în sentința de condamnare precum că armele sau procurat pentru a înlesni săvârșirea altor infracțiuni de drept comun, din perspectiva modului de operare abordat de reclamant și complicitii săi, la tâlhăria recunoscută, din data de 07.09.1983, de la cooperativa de consum din Comuna Coșoveni, Dolj, nu pare deloc neplauzibilă.

Însă instanța se vede obligată să țină cont de justificările judecătorului în cadrul sentinței pentru individualizarea pedepsei, care a legat de fapta de sustragere a armelor pericolul creat pentru viața organelor de stat, deci reclamantul era suspectat de atentat și, această bănuială făcea, legal posibilă, aplicarea agravantei pentru infracțiunea privind patrimoniul, a pedepsei capitale.

Înscrisurile provenind de la securitate confirmă aceeași suspiciune și existența unei legături cu Raul Volcinski.

Celelalte înscrisuri, depozițiile martorilor audiați pun în evidență, la modul ferm, proiectul unui atentat, receptat de reclamant drept un act împotriva regimului , concordant gradului său de cunoaștere și cultură, iar instanța nu a identificat alte elemente care să-l infirme , în afara rezervei mai sus expuse.

Prin urmare, instanța conchide că reclamantul a luptat cu arma împotriva regimului comunist, așa cum este formulată cerința legală din art. 2 alin-1 lit c¹ din OUG 214/1999 aprobată cu modificări și completări prin legea 568/2001.

Pe baza stabilitelor fapte, dând eficiență dispozițiilor art. 1 alin 3 și 4 din legea 221/2009 urmează ca instanța să admită cererea formulată de reclamantul Roventu Viorel, în contradictoriu cu Statul Român Prin Ministerul Finanțelor Publice .

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE**

Admite cererea formulată de reclamantul Roventu Viorel, cu domiciliul în STĂNEȘTI, nr. 7, Județ GIURGIU în contradictoriu cu Statul Român Prin Ministerul Finanțelor Publice , cu sediul în București, APOLODOR, nr. 17.

Costată caracterul politic al condamnării suferite de reclamantul Roventu Viorel prin sentința penală 63/12.10.1983 a Tribunalului Militar Teritorial București, definitivă prin decizia penală 70/27.10.1983 a Tribunalului Suprem - Secția Militară.

Cu recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică de la 21 Martie 2013

**Președinte,
Ion Cercel-Mareș**

**Grefier,
Marioara Puiu**

Red. Jud. C.M.I

Dact. L.T/ 4 ex

02.09.2013